

Téma 35 – Duchovní zápas – Jákobův zápas a duchovní rady

Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. Neznámý řekl: „Pust' mě, vzešla jitřenka.“ Jákob však odvětil: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Jákob.“ Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“ A Jákob ho žádal: „Pověz mi přece své jméno!“ Ale on odvětil: „Proč se ptáš na mé jméno?“ A požehnal mu tam. I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.“

Gn 32,25-30

Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu ‚svou starost vložte na něj‘, neboť mu na vás záleží. Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.

1 Petr 5,6-10

Sv. PETR JULIÁN EYMARD - KLANĚNÍ NA ČTVERÝ ZPŮSOB MŠE SV.

Rozdělíme si adorační hodinu na čtyři díly a věnujeme každou čtvrt hodinu jedné části, z nichž se mše sv. skládá: totiž klanění, chvále, odprošení a prosbám.

První čtvrt hodina: Klanění.

Začínáme své klanění vnější uctívou poklonou těla. Vrhněme se na kolena, jakmile se objevíme před Ježíšem ve svaté hostii. Padněme mu k nohám na vyznání své naprosté závislosti na něm a na znamení naší lásky k němu. Klanějme se mu spolu se třemi králi z východu, kteří padli na svou tvář u jeslí a klaněli se Božskému Dítěti v nich.

Po tomto tichém a skoro samovolném projevu úcty, vzbudíme úkon víry: ten je nám neobyčejně prospěšný, neboť otvírá smysly, srdce i ducha ke zbožné modlitbě před eucharistií. Otevře nám i Srdce Boží a jeho milostné poklady; proto je dobré věnovat se mu vytrvale a pokud možno řádně a zbožně.

Potom mu podáváme na důkaz své úcty samy sebe - a to každou mohutnost duše zvlášť: ducha k lepšímu poznávání, srdce k větší lásce, vůli k lepší službě, tělo s jeho smysly k lepší oslavě Pána Svátostného; zvláště svou mysl s touhou, aby se Nejsvětější Svátost stala ústřední myšlenkou našeho života; odevzdejme mu své city, aby jimi vládl On, náš Král a Bůh, svou vůli s vroucí touhou, aby neměla nad sebou jiný zákon a cíl, než jeho službu, lásku a slávu; konečně mu odevzdejme i svou paměť, aby nám připomínala jedině Jež, tak budeme živi z Něho, skrze Něho a pro Něho.

A poněvadž je naše klanění tak nedokonalé, spojujeme je s klaněním Přesvaté Panny v Betlémě, v Nazaretě, na Kalvarii, ve večeřadle, před svatostánkem; spojujeme je s úkony klanění, které právě v tu chvíli činí Církev po celém světě; s klaněním, která v ten okamžik Pánu Ježíši vzdávají svatí a světice a všechno nebeské tvorstvo, a naše adorace bude mít účast na svatém klanění jejich a na jeho zásluhách.

Druhá čtvrt hodina: Chvály.

Dobrořečme Pánu Ježíši za jeho nesmírnou lásku k nám v této Svátosti. Abychom nebyli opuštěnými sirotky v tomto pozemském vyhnanství a jeho bédách, přichází osobně mezi nás, aby zde byl naším společníkem a těшитelem. Děkujme mu tedy z celého srdce a všemi svými schopnostmi ve spojení se všemi svatými.

Podivuj se obětem, které si tímto svátostným stavem ukládá: zakrývá zde svoji božskou slávu i své oslavené lidství, aby tě neoslnil a neoslepil; svoji velebnost aby sis k němu troufal a mohl s ním mluvit jako s přítelem; svazuje zde svoji moc, aby tě jí nelekal anebo netrestal; neukazuje tu dokonalost svých ctností, aby tvou slabost neodradil; tlumí žár svého srdce a své lásky k tobě, protože bys nemohl snést její sílu a něhu; dává ti spatřit jen svoji dobrotu, která dýchá a plyne ze svatých způsob, jako když sluneční paprsky prosvítají lehkým mráčkem. Jak je dobrý, Pán Ježíš Svátostný! Přijímá tě v každou hodinu ranní i noční; jeho láska si nikdy nedá pokoj; stále o tebe něžně pečuje. Když k němu přicházíš, zapomíná na tvé hříchy a nedokonalosti pro samou radost a něžnost lásky. A přijímá tvou návštěvu tak, že by se málem mohlo říct, že On tebe potřebuje k svému obšťastnění. Děkuj, děkuj tedy dobrému Ježíši z hloubi srdce! Děkuj nebeskému Otci, že nám dal svého Syna; děkuj Duchu Svatému, že působí skrze kněze (a to také přímo pro tebe) znova div jeho vtělení na oltáři. Pozvi nebe, zemi, anděly i lidi, aby ti pomohli děkovat, dobrořečit a velebit tak velkou Boží lásku k tobě.

Pozoruj svátostný stav, v němž Pán Ježíš z lásky k tobě zůstává a hled' si osvojovat ducha jeho ctností a života. Je ve Svátosti také tak chudý jako v Betlémě - ba chudší; neboť tam měl aspoň svoji Matku, zde ji nemá; z nebe si nepřináší s sebou nic než svou lásku a své milosti.

Všimni si, jak je ve svaté hostii poslušný; ochotně a rád vyhoví každému, i svým nepřátelům. - Podivuj se jeho pokoře; ponižuje se téměř až na hranici nicoty, protože se svátostně spojuje s prostinkými neživými způsobami, které nemají přirozeného podkladu a které drží jen zázrakem jeho všemohoucnost. Jeho láska ho učinila naším vězněm: spoutal se v tomto svátostném vězení na všechnen čas až do skonání světa - a toto jeho vězení je naším nebem na zemi.

Spoj se s chválami, které vzdávala blahoslavená Panna Maria po vtělení Syna Božího v ní a zvláště také po svých svatých přijímáních. Říkej s ní magnifikat své vděčnosti a lásky a neustávej opakovat: Jak dobrý, jak milostivý, jak láskyplný jsi, můj Ježíši, ve Svátosti!

Třetí čtvrt hodina: Odprošení.

Jdi k adoraci jako na návštěvu Pána Ježíše osamělého a opuštěného ve Svátosti jeho lásky. Na všechno mají lidé čas, jenom ne na návštěvu svého Pána a Boha, který na ně čeká a touží po nich ve svatostánku. Ulice a místa zábavy jsou plné, ale dům Boží je prázdný. Vyhýbají se mu, bojí se ho. Ubohý Ježíši, mohl ses nadát takové lhostejnosti od těch, které jsi vykoupil, od svých přátel, svých dítek - a také ode mne?

Slituj se nad Ježíšem, který je mnohem bídňěji zrazován, tupen, hanoben, křížován ve Svátosti své lásky než v zahradě getsemanské, v Jeruzalémě a na Kalvárii. Ti, které zvláště poctil, nejvíc miloval a svými milostmi obohatil, ti ho nejvíc urážejí a potupují nedostatkem úcty na svatém místě, křížují ho znova ve svém těle a své duši svatokrádežným přijímáním a zaprodávají ho tak ďáblu, pánu svého srdce a svého života. Běda - mám si snad něco takového vyčítat? Můj Ježíši, mohl jsem tušit, že tvá nesmírná láska se stane předmětem zloby, která použije tvé milosti a vzácné dary dokonce za zbraň proti tobě? A nebyl jsem ti také já někdy nevěrný?

Adoraci nahrazuj Pánu Ježíši tolik nevděku, znesvěcení a svatokrádeží páchaných tak často na Nejsvětější Svátosti všude po celém světě. Obětuj mu na ten úmysl všechna utrpení celého dne, celého týdne. Ulož si nějaké úkony na dostiučinění za urážky, kterých ses dopustil ty sám, tvoji příbuzní a ti, kterým jsi dal svou neuctivostí a nezbožností na svatém místě špatný příklad.

Ale protože tvá nepatrná dostiučinění a tvá chabá pokání nestačí dát náhradu za tak hrozné zločiny, spoj je s dostiučiněním Ježíšovým na kříži. Obětuj krůpěje krve řinoucí se z jeho ran na smír spravedlnosti Boží. Obětuj nebeskému Otci rány a modlitby Synovy na kříži a skrze ně pros za odpuštění a slitování pro sebe a pro všechny hříšníky. Spoj své dostiučinění s tím, které Panna Maria podávala Nejsvětější Trojici pod křížem a z oltáře, a Pán Ježíš tě zahrne láskou, kterou má ke své přesvaté Matce.

Čtvrtá čtvrt hodinka: Prosby.

Klaněj se Pánu Ježíši prosícímu ve Svátosti neustále za nás: ukazuje tu nebeskému Otci své rány, aby ho pohnul ke slitování, a nám zde ukazuje své srdce pro nás otevřené. Spoj své prosby s ním, pros, zač on prosí.

Pán Ježíš prosí Otce, aby žehnal Církvi, aby ji chránil a vyvýšil, aby mohla vždy lépe učit lidstvo znát Boha; milovat jej a sloužit mu. Pros tedy i ty za Církev tak trpce zkoušenou a pronásledovanou v osobě papeže, aby ho Bůh vysvobodil od nepřátel, aby se jich dotkl, obrátil je, a kající a zkroušené aby je přivedl k trůnu Božího milosrdenství a jeho spravedlnosti. Pán Ježíš prosí ustavičně za všechny kněze, aby byli plní Ducha Svatého a jeho ctností, plní horlivosti pro jeho čest a slávu a plní obětavosti pro spásu duší koupených za drahou cenu jeho krve a života.

Modli se často za svého biskupa, aby ho Bůh zachoval, žehnal jeho snahám a horlivosti a aby mu byl útechou. Pros také mnoho za svého duchovního pastýře, aby mu Bůh hojně udělil milostí potřebných k vedení a posvěcování duší, které jeho péči a jeho odpovědnosti Pán svěřil. Vyprošuj Církvi u Boha hojná a svatá kněžská povolání: jeden svatý kněz je největší dar nebe - může spasit celou vlast. Modli se také za církevní řády, aby věrně stály v milosti svého povolání k evangelijní dokonalosti, a aby všichni ti, které k ní Bůh volá, měli dosti odvahy a lásky jít za voláním Božím a vytrvat v něm. Jeden světec je ochranou a spásou své vlasti; jeho modlitby a ctnosti zmůžou víc, než všechny armády světa.

Pros za duše zbožné, které slouží Bohu ve světě a jsou v něm zasvěcené jeho lásce a dobročinnosti, aby byly horlivé a setrvaly v dobrém: potřebují i tvoji pomoc, protože jsou vydány mnohému nebezpečí a musí přinášet mnoho obětí.

Pros po nějaký určitý čas za obrácení některého velikého hříšníka. Pro Boha je takový úspěch milosti velikou oslavou. Na konec pros sám za sebe, abys byl lepším a abys dobře strávil tento svatý den. Přines Pánu Ježíši, svému Králi a svému Bohu kytici ze svých dáreků a pros, aby tě od sebe nepropouštěl bez požehnání.